U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **P. Č.**, proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Národní 16, Praha 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 Ca 77/2009, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 1. 6. 2010 se žalobce (dále též navrhovatel) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích; konkrétně navrhl, aby městský soud rozhodl o žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ze dne 22. 3. 2010. Uvedl, že od podání žádosti uplynuly více než dva měsíce, kasační stížnost pak byla podána před čtvrt rokem. K vydání předmětného rozhodnutí přitom není potřeba žádného šetření a opatřování podkladů. Nastal tak průtah v řízení.

[2] V doplnění návrhu ze dne 22. 6. 2010 žalobce dodal, že městský soud dosud o žádosti nerozhodl, na č. l. 46 se však žalobce zeptal, zda „*žádost o ustanovení byla míněna jako žádost o osvobození*“. Soud též žalobce vyzval k prohlášení o majetkových poměrech na tiskopisu 060, ačkoli tak žalobce učinil již 21. 1. 2010. Toto podání tak soud zřejmě ztratil. Z důvodu neopodstatněného prodlužování řízení žalobce navrhl odnětí věci senátu městského soudu a její přikázání jinému senátu téhož soudu. Konstatoval též, že ho městský soud v rozporu s §174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích neinformoval, proč požadovaný úkon neprovede.

[3] Městský soud v Praze ve vyjádření k návrhu krátce popsal průběh dosavadního řízení. Uvedl zejména, že v podání ze dne 22. 3. 2010, jímž reagoval na výzvu soudu k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost, žalobce sdělil, že soudní poplatek za kasační stížnost hradit nebude, neboť na něj nemá, a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu soud žalobce přípisem ze dne 7. 4. 2010

vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů upřesnil, zda jeho sdělení bylo míněno jako žádost o osvobození od soudních poplatků. Zásilka obsahující tento přípis se však soudu vrátila jako nedoručená a soud tak o žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nemohl dosud rozhodnout. Podle městského soudu se tak nejedná o oprávněný návrh.

[4] Z předložených spisů Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobou ze dne 6. 3. 2009 se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalované, a to v souvislosti s jeho žádostí o poskytnutí informace ze dne 4. 12. 2008 a s jeho stížností ze dne 12. 1. 2009. Městský soud usnesením ze dne 5. 2. 2010 (č. l. 30) řízení zastavil pro nezaplacení doplatku soudního poplatku ve výši 993 Kč. Proti tomuto usnesení žalobce podal kasační stížnost ze dne 1. 3. 2010. Usneseními ze dne 5. 3. 2010 soud žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 3000 Kč (č. l. 35) a k odstranění nedostatku právního zastoupení pro řízení o kasační stížnosti (č. l. 37). Městský soud poté dne 16. 3. 2010 na základě žalobcovy žádosti o nahlédnutí do spisu v Českých Budějovicích zaslal spis Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Žalobce do spisu nahlédl dne 22. 3. 2010. Při této příležitosti do spisu založil podání, v němž uvedl, že vzhledem k judikatuře Nejvyššího správního soudu nebude hradit soudní poplatek, na nějž ostatně ani nemá, což doložil naposledy dne 21. 1. 2010, a současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení před kasačním soudem. Městský soud následně žalobce přípisem ze dne 7. 4. 2010 (č. l. 46) vyzval ke sdělení, zda jeho podání ze dne 22. 3. 2010 bylo míněno též jako žádost o osvobození od soudního poplatku, a k případnému vyplnění prohlášení o majetkových poměrech. Tuto písemnost soud žalobci zaslal dne 12. 4. 2010 na jeho doručovací adresu (Poste restante, 370 03 České Budějovice), vzhledem k adrese tak však učinil nevhodným typem zásilky, opatřeným poznámkami „Doporučeně, Do vlastních rukou, Neukládat“ (Typ III.). Pošta tuto zásilku vrátila dne 16. 4. 2010 městskému soudu s tím, že ji nebylo možné vložit do schránky a v místě doručení současně nebylo možné zanechat písemné oznámení.

[5] Dne 3. 6. 2010 byl městskému soudu doručen předmětný návrh žalobce na určení lhůty. Městský soud následně dne 11. 6. 2010 žalobci opětovně zaslal výše zmíněný přípis ze dne 7. 4. 2010 (č. l. 46) včetně formuláře prohlášení o majetkových poměrech. Tyto písemnosti mu byly doručeny dne 14. 6. 2010. V reakci na ně žalobce (již Nejvyššímu správnímu) soudu zaslal podání ze dne 22. 6. 2010 (viz odst. [2] tohoto usnesení), v němž poukázal na prohlášení o svých majetkových poměrech, jež učinil dne 21. 1. 2010.

[6] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[7] Žalobce se předmětným návrhem domáhá určení lhůty k vydání rozhodnutí o jeho žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ze dne 22. 3. 2010. Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Městský soud tudíž, aby mohl rozhodnout o žádosti žalobce o ustanovení zástupce, musel nejprve zjistit, zda jsou u něj dány předpoklady k osvobození od soudních poplatků. Za tímto účelem také činil kroky popsané v bodech [4] a [5] výše (naposledy dne 11. 6. 2010 zaslání formuláře prohlášení o majetkových poměrech spolu s výzvou, zda žalobcovo podání ze dne 22. 3. 2010 bylo míněno též jako žádost o osvobození od soudního poplatku).

[8] Vzhledem k těmto skutečnostem nelze dospět k závěru, že v řízení před městským soudem dochází k průtahům. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud žalobcův návrh na určení lhůty zamítl podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích.

[9] V této souvislosti je třeba uvést, že senát Nejvyššího správního soudu příslušný k rozhodování o žalobcově návrhu na určení lhůty věc posuzoval pouze v intencích návrhu samotného a nijak se nezabýval (a ani se zabývat nemohl) zákonností usnesení městského soudu ze dne 5. 2. 2010 (č. l. 30) o zastavení řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku. Posouzení této otázky totiž náleží senátu zdejšího soudu příslušnému k rozhodování o podané kasační stížnosti.

[10] Stejně tak senát Nejvyššího správního soudu příslušný k rozhodování o žalobcově návrhu na určení lhůty (ale ani senát rozhodující o kasační stížnosti) není oprávněn odejmout věc a přikázat ji jinému senátu krajského soudu, jak žalobce požadoval v doplnění návrhu ze dne 22. 6. 2010.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. července 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu